

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2014

αρ. φύλλου 158

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΔΕΝ ΠΛΗΣΙΑΣΑΜΕ καν ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ!

δύσκολα τα πράγματα τριγύρω μας

Ο διεθνής περίγυρος της χώρας μας (Ουκρανία, Αλβανία, Σκόπια, Τουρκία, Συρία, Ιράκ) εξακολουθεί να εμφανίζεται απειλητικός, γενικότερα, και συνεχώς δυσμενέστερος, ειδικά για την Ελλάδα. Κύριος πρωταγωνιστής των εξελίξεων παραμένουν οι ΗΠΑ και τώρα, με δεδομένο τις κατηγορίες κατά του αποδυναμωμένου Ομπάμα για «αδυναμίες» στα εξωτερικά μέτωπα, ο φόβος για επιθετικότερες ενέργειές του, αυξάνεται, με παρεπόμενες δυσάρεστες παρενέργειες για την Ελλάδα, οι ηγεσίες της οποίας, είτε ως όργανα των ξένων (μεγάλων και μικρών) είτε ως ακραία ενδοτικών, είναι ή θεωρούνται απόλυτα δεδομένες...

Υπάρχουν, βέβαια, αντίρροπες δυνάμεις, που συνεχώς ενισχύονται, όπως Ρωσία και Κίνα, και που θα μπορούσαν να παίξουν ενεργό ρόλο, όχι φυσικά ανιδιοτελώς, στα δικά μας προβλήματα... Πώς, όμως ο ρόλος αυτός να ενεργοποιηθεί ευνοϊκός για μας, όταν οι παραπάνω αμερικανοευρωπαϊκές ηγεσίες «μας» αντιδρούν αρνητικά, είτε με τις «οικολογικές (μονόπλευρες!) ανησυχίες τους (Γεώργιος και Τσίπρας π.χ. για τον αγωγό Μπουργκάς Αλεξανδρούπολη) είτε με απαράδεκτες υποχωρήσεις σε αθέτηση ανειλημμένων υποχρεώσεων (Σαμαράς και Βενιζέλος για COSCO);

Παραζάλη στο εσωτερικό

Στην εσωτερική σκηνή τα πάντα είναι ρευστά, οι ανατροπές διαδέχονται η μία την άλλη και όλοι συνεχώς λένε και πράττουν αλλ' αντ' άλλων. Και οι Έλληνες πολίτες παρακολουθούν, απειλούμενοι και χάνοντας από παντού, σαστισμένοι και, για την ώρα (...), απαθείς.

Η Γερμανία προχωρεί ακάθεκτα σε διεύρυνση της κατοχής και εκμετάλλευσής της (αναλυτικά στο άρθρο για το «πείραμα»), αναγκάζοντας ακόμη και τον χειρότερο μέχρι τώρα Πρόεδρο της Δημοκρατίας μας και μνημονιακότερο, μέχρι πριν από λίγο, όλων να καταγγέλλει τη **γερμανική Ε.Ε.** (συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΟΖ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Στην ανατολική Μεσόγειο, εν όψει της εκμετάλλευσης των υποθαλάσσιων υδρογονανθράκων, έχουν συγκλίνει η Ελλάδα, η Κύπρος, η Αιγυπτος και το Ισραήλ, ώστε να εξασφαλίσουν τα συμφέροντά τους σε ένα χώρο παγκοσμίου ενδιαφέροντος. Η ευνοϊκή αυτή εξέλιξη, που απομονώνει αντικειμενικά την Τουρκία από το σημαντικό πεδίο των υδρογονανθράκων, είναι, για την ώρα, συγκυριακή. Και αυτό, επειδή οι ΗΠΑ βρίσκονται σε αντίθεση με την Τουρκία, που με τον «σουλτάνο» Ερντογάν και με όχημα τον ισλαμισμό επιδιώκει την ηγεμονία και τον έλεγχο των μουσουλμανικών χωρών και κατ' επέκταση των πλουτοπαραγωγικών πηγών τους καθώς και ηγετική θέση στην περιοχή. **Δεν είναι βέβαιο όμως ότι μ' ένα άλλο καθεστώς στην Τουρκία δε θ' αλλάξει η στάση των ΗΠΑ.**

Οι σχέσεις της Τουρκίας με την Αίγυπτο και το Ισραήλ περνούν βαθιά κρίση, γεγονός που οφείλουν να εκμεταλλευτούν η Λευκωσία και η Αθήνα. Οι ασκήσεις της ισραηλινής αεροπορίας στην Κύπρο και το FIR Αθηνών προσέφεραν σημαντικότερες υπηρεσίες στις ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις, όμως η ισραηλινή κυβέρνηση με την άρνησή της να συμπεριληφθεί στο κοινό (συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ του ΑΣΚΕ

Στις 19 του Οκτώβρη έγινε η ετήσια συνέντευξη του ΑΣΚΕ στα γραφεία του, με τα γνωστά στοιχεία της, μεζέδες και λευκό κρασί, αλλά και με εντονότερα, εφέτος, χαρακτηριστικά πολιτικής εκδήλωσης, στην οποία για πρώτη φορά, ελπίζουμε και τελευταία, απουσίαζε το κορυφαίο στέλεχος του ΑΣΚΕ, ο **Νίκος Καργόπουλος**, λόγω ασθένειας.

Την πολιτική κατάσταση ανέλυσε ο **Σήφης Στενός**. Ο **Δημήτρης Παλλαδινός** αναφέρθηκε στα εθνικά θέματα και, τέλος, ο **Νίκος Λεοντόπουλος** αναφέρθηκε στο «πείραμα» που εξελίσσεται στη χώρα μας.

Ακολούθησαν συζητήσεις, στις οποίες πήρε μέρος και ο εκλεκτός φίλος μας **Μανώλης Μηλιάρης**, πρόεδρος των Χριστιανικής Δημοκρατίας.

ΑΕΝ ΠΛΗΗΣΙΑΣΑΜΕ καν ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ!

(συνέχεια από τη σελ. 1)

και ONE ως σαδιστική (!) κατά της χώρας μας.

Από την άλλη, το αμερικανικό Δ.Ν.Τ. αρνείται να απεμπλακεί από τη χώρα μας επιμένοντας σε πλήρη συμμετοχή στην «εποπτεία» της κατοχής, περιπλέκοντας τα πράγματα. Και, προς γενική έκπληξη, η Κυβέρνηση εμφανίζεται να απειλεί με εκλογές, με την αξιωματική Αντιπολίτευση να ζητά συμφωνία(!) για Πρόεδρο, εκλογή του και αργότερα (!) για εκλογές, πανικόβλητη στο ενδεχόμενο να αναλάβει, μόνη της, τη «σκληρή διαπραγμάτευση» με την παραλογίζουσα Τρόικα και τις Αγορές, στις οποίες, επί τη ευκαιρία, στελέχη της έχουν τοποθετήσει τις «οικονομίες» τους. Μύλος...

Κυβέρνηση και οι «απέναντι»

Στο κυβερνητικό στρατόπεδο τα πάντα είναι θολά, μια που ο ΣΑΜΑΡΑΣ το παίζει σε διπλό ταμπλό. Από τη μια, ελπίζοντας ότι θα επιτύχει τους 180 βουλευτές για Πρόεδρο, επιχειρεί να ξεκαθαρίσει το τοπίο αριστερά και δεξιά του, ώστε να διατηρήσει ελπίδες πρωτιάς στις, όποτε έλθουν μετά, εκλογές. Έτσι «διαλύει» τη «Χρυσή Αυγή» με δίκη, αν μπορέσει, πριν από τις εκλογές, επιχειρεί την άλωση των ΑΝ.ΕΛ. και, με το θεωρούμενο ουδέτερο συγκρότημα του REAL εξαφανίζει τον Καρατζαφέρη, «αδιαφορώντας» για τις απειλούμενες «αποκαλύψεις» του, πλήττει τη Ντόρα και με πιθανές διώξεις του Μαρινάκη εξασφαλίζοντας ψήφους ΠΑΟΚ και ΑΕΚ, μη φοβούμενος παράπλευρες απώλειες και ετοιμάζεται και για άλλα! Αυτά μπορούν να του αποφέρουν κέρδη, υπό την προϋπόθεση όμως ότι δε θα τον εξευτελίσει η Τρόικα, που παρά τις «κόκκινες γραμμές» ή και ακριβώς γι' αυτές(!) του ζητάει «τον ουρανό με τ' άστρα», που θα τον «καταπλακώσουν». Στην περίπτωση αυτή σχεδιάζει να απειλήσει εκλογές ακόμη και εντός του Γενάρη (!) (3 εβδομάδων προεκλογικής περιόδου), αλλά έχει αποδείξει ότι δε διαθέτει το ανάστημα για κάτι τέτοιο. Αρα το πιθανότερο να αποτύχει σε όλα και να τελειώσει πολιτικά.

Ο έτερος Καπαδόκης, **BENIZEΛΟΣ**, είναι ήδη χαμένος, όμως, προς δυστυχίαν του και άγνωστη κατάληξή του (...), δε φαίνεται να το έχει εμπεδώσει και αναλύσκει σε ανόητες απόπειρες. Επιχειρεί να δραπετεύσει στην ΔΗμοκρατική ΠΑΡάταξη, δοκίμασε να ...σαγηνέψει ΓΑΠ, (που λόγω της γνωστής αδυναμίας του «ανέθεσε» στο Νίκο και κηπουρούς του να τον εξευτελίσουν πλήρως) και Σημίτη, που μετά την αποτυχία της «Ελιάς» θα περιορισθεί στο «Ποτάμι» του αφ' ενός, όμως, γιατί η Siemens οδεύει εις δίκην και... Είναι, λοιπόν, ο Beni, τελειωμένος, παρά το ενδεχόμενο

να τον βοηθήσουν οι άσπονδοι φίλοι του, όπως Σκανδαλίδης(!) και Λοβέρδος(!!) (με τον τελευταίο να προτείνει «εθελοντές διδάσκοντες αμισθί», ... νέο σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ και σχολεία για τους Αλβανούς(!), την ώρα που τα πάντα διαλύονται γύρω τους) και να τον αποτελειώσουν.

Η μόνη ελπίδα κάποιας σωτηρίας τους είναι ο ΤΣΙΠΡΑΣ και συνακόλουθα ο **ΣΥΡΙΖΑ** συνολικά, αν κάποιος δεν αποχωρήσουν έγκαιρα. Είναι μέγας ο φόβος τους μη τυχόν και εξασφαλίσει ο Σαμαράς τους 180 και ταυτόχρονα μήπως δεν τους εξασφαλίσει (!) και προχωρήσει μόνος του σε πρόωρες εκλογές, οπότε θα πρέπει να αναλάβουν να «σώσουν» τη χώρα ο Τσίπρας και η χάβρα που τον περιβάλλει. Ως παρεπόμενο έχει επικρατήσει τέτοιο αλαλούμ στις γραμμές τους, που το «αλλ' αντ' άλλων» δε λέει τίποτα μπροστά στα όσα ακούγονται από τα στελέχη του. Πανικός, κυριολεκτικά, προς μεγάλη τέρψη της Τρόικας και παντός εχθρού της Ελλάδας.

Οι μόνοι που παραμένουν «ψύχραιμοι» είναι **ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ**, που χωρίς να νοιάζεται για τίποτα περιμένει να του προσφέρουν την αντιπροεδρία όποιοι κι αν κερδίσουν · και το **ΚΚΕ**, που συνεχίζει από καιρού εις καιρόν, την αποκλειστική επαναστατική του γυμναστική, αναμένοντας να του προσφερθεί η «λαϊκή εξουσία» και μάλιστα όχι με εκλογές και μέσω Βουλής, όπως έχει δηλώσει η τέως Γραμματέας του, που τώρα μαζί με το σ. Μαΐλη ανέλαβαν να «ξαναγράψουν» την ιστορία των δεκεμβριανών του 1944, για την οποία, όπως είπε ο αείμνηστος Χαρίλαος, «αλήθεια είναι ότι συμφέρει το λαό»...

Τι μπορούμε να περιμένουμε

Μετά την παραπάνω γενική, φυσικά, και περιληπτική εικόνα της σημερινής πολιτικής, με την ευρεία σημασία της, κατάστασης μπορούμε να περιμένουμε τα πάντα και τίποτα(!) και πάντως τίποτα που να μπορεί να σταματήσει τον κατήφορο που έχει πάρει η χώρα και μάλιστα όχι μόνο και όχι κυρίως στα οικονομικοκοινωνικά, αλλά, δυστυχώς, και στα εθνικά (αναλυτικότερα σε άλλο άρθρο μας).

Και μπορεί να υπάρχουν τώρα σοβαρές αντιπαλότητες μέσα στην Ε.Ε., με τον «πόλεμο» περί τον πρόεδρο της Κομισιόν Γιούνκερ, τάχα διότι το Λουξεμβούργο είναι αποθήκη τρισεκατομμυρίων κλοπιμαίων (όπως, όμως, και όλες οι τράπεζες και τα «επενδυτικά funds» των βορείων άλλων) που ειδικά για τη χώρα μας είναι πολλαπλάσια του ονομαστικού «χρέους» μας, υποπολλαπλάσιου του γερμανικού προς εμάς, όμως ποιος στο πολιτικό μας σκηνικό, όπου γιγαντώνεται και τώρα η διαφθορά και τα σκάνδαλα (το αντίτιμο της εξάρτησης, →

όπως και η εθνική μειοδοσία), θα ήθελε να τις εκμεταλλευθεί πραγματικά;

Μόνη λύση, όσοι αντιλαμβάνονται τα πραγματικά αίτια και τους «δικούς»

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ανακοινωθέν των ΓΓ ΥΠΕΞ ό όρος «τουρκικές» για τις προκλήσεις εις βάρος της Κύπρου αποδεικνύει ότι δεν επιθυμεί πλήρη ρήξη στις σχέσεις της με την Τουρκία, άρα δεν μπορεί η ελληνική πλευρά να εμπιστεύεται απολύτως τη στάση τους, αλλά και να προσδοκά τη στήριξή τους σε περίπτωση ελληνοτουρκικής κρίσης. **Η σχέση της Άγκυρας με το Κάιρο** είναι απολύτως τεταμένη μέχρι του σημείου της διακοπής διπλωματικών σχέσεων, ανάκλησης διπλωματών και ανταλλαγής κατηγοριών, αφού η Άγκυρα ήταν από τους πιο φανατικούς υποστηρικτές του ανατραπέντος Προέδρου Μόρσι. Η ελληνική πλευρά το μόνο στο οποίο μπορεί να ελπίζει (και είναι το ζητούμενο), είναι υπογραφή συνθήκης για την ΑΟΖ, η οποία σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο περιλαμβάνει στον υπολογισμό της και το Καστελλόριζο, κάτι που θα ήταν μεγάλο πλήγμα στις τουρκικές παράλογες απαιτήσεις για αποκλεισμό του, αφού έτσι η τουρκική ΑΟΖ περιορίζεται σημαντικά και εξασφαλίζει επαφή στην ελληνική και κυπριακή ΑΟΖ. Δεν είναι όμως βέβαιο ότι η Αίγυπτος θα σηκώσει μόνη της το βάρος αυτό, δηλ. να αναγνωρίσει έμμεσα το Καστελλόριζο μέσω της ΑΟΖ χωρίς τις πλάτες των ΗΠΑ.

Η επίσκεψη Νταβούτογλου

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η Αθήνα δεν τηρεί σταθερή στάση αυστηρότητας απέναντι στους Τούρκους, που παραβιάζουν βάνανυσα κάθε έννοια σεβασμού του εναέριου χώρου και των χωρικών υδάτων της Κυπριακής Δημοκρατίας, με παράλογες απαιτήσεις σε βασικά κυριαρχικά δικαιώματα ενός ανεξάρτητου κράτους, αλλά και προκλητική στάση με πειρατικές ενέργειες από θαλάσσης και αέρος στο Αιγαίο. Αντίθετα δίνει το πράσινο φώς για επίσκεψη Νταβούτογλου στην Αθήνα στις 5 Δεκεμβρίου, όπου θα προεδρεύσει από κοινού με τον Σαμαρά στο Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας, σε μια προσπάθεια αποκλιμάκωσης της έντασης που οι Τούρκοι δημιούργησαν, διαβεβαιώνοντάς τους ότι δεν κινδυνεύουν τα συμφέροντά τους από τις επερχόμενες συμφωνίες με Ισραήλ και Αίγυπτο! Τη στιγμή που το Barbaros αλωνίζει στα χωρικά ύδατα της Κύπρου και το τουρκικό πολεμικό ναυτικό προκαλεί στο Αιγαίο και την κυπριακή ΑΟΖ, ο Σαμαράς, με τη σύμφωνη γνώμη του Βενιζέλου, δίνουν άφεση αμαρτιών στους Τούρκους και με δουλικότητα τους διαβεβαιώνουν ότι ο παραλογισμός τους γίνεται αποδεκτός.

μας αίτιους της κακοδαιμονίας που μας απειλεί με αφανισμούς, **να μην αναβάλλουμε για αύριο τον ΑΓΩΝΑ για ΕΘΝΙΚΗ και ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ.**

ΑΟΖ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Δηλ. τον καλούν να μας πει ότι πρέπει να συνεκμεταλλευθεί η Κύπρος και η Τουρκία την κυπριακή ΑΟΖ και δεν αποκλείεται το ίδιο να ζητήσει στο Αιγαίο.

Άρα ό,τι και αν κάνει η Άγκυρα, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις θα συνεχίζονται κανονικά, οι αντιδράσεις θα είναι για τους τύπους, μετά από τις εντολές ένθεν κακειθεν του Ατλαντικού. Όμως πώς θα μας εμπιστευθούν; Πού είναι η αξιοπιστία και η αποφασιστικότητα των «Ελλήνων» Πολιτικών; Όταν τον Απρίλιο του 2005 ο τότε Υπουργός Εξωτερικών Μολυβιάτης, μέσα σε βαρύ κλίμα, επισκέφτηκε την Άγκυρα, σκάφος του τουρκικού λιμενικού αγκυροβόλησε στα Ίμια. Ο Μολυβιάτης παρέμεινε στο ξενοδοχείο του και δέχτηκε να πραγματοποιηθεί το πρόγραμμα των συναντήσεών του, μόνο όταν το τουρκικό σκάφος αποσύρθηκε. Ξεχάστηκε και φαντάζει μακρινή και παράτολμη η αποφασιστικότητα του «βυθίσατε το Χόρα». Είναι βέβαιο ότι οι Τούρκοι θα συνεχίσουν τις επιθετικές ενέργειες στο Αιγαίο και στην Κύπρο μέχρι να πάρουν αυτό που θέλουν και διεκδικούν, επειδή δε βρίσκουν αντίσταση και δεν αντιμετωπίζονται με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα. Βλέπουν μια παραπαίουσα κυβέρνηση, όπως βλέπουν διάφορα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ο Πέτρος Τσάγκαρης της συνιστώσας «Κόκκινο Δίκτυο» του κ. Νταβανέλου σε ανθελληνικό παραλήρημα να αρθρογραφεί ότι «η αδιάλλακτη και φιλοπόλεμη (!) στάση που κρατάει η Λευκωσία και η Αθήνα περιορίζει την (σ.σ καημένη) Τουρκία σε μια ΑΟΖ στενή παραλιακή ζώνη», ή όπως ο Πάνος Κοσμάς της συνιστώσας «Διεθνιστική Εργατική Αριστερά», που μεταξύ άλλων μας επισημαίνει πως «η ανακήρυξη της Κυπριακής ΑΟΖ συνιστά καραμπινάτη μονομερή ενέργεια ενάντια στην Τουρκία» και αναφέρεται στις «σφαγές των Τουρκοκυπρίων» από τον «στρατηλάτη του ΟΧΙ Τάσσο Παπαδόπουλο». Η Τουρκία, ίσως, αναμένει και τη θέση του άλλου σεσημασμένου «αντιεθνικιστή» του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Νάσου Θεοδωρίδη.

Αν οι Έλληνες και οι Κύπριοι δε δείχνουν πρόθυμοι να υπερασπιστούν με σθένος τα κυριαρχικά τους δικαιώματα που απορρέουν από τις διεθνείς συνθήκες και το Διεθνές δίκαιο, τι θα πράξουν οι ανθέλληνες Άγγλοι και οι υπόλοιποι “εταίροι” μας Ευρωπαίοι, που μέχρι τώρα αντέδρασαν εντελώς χλιαρά στην τουρκική προκλητικότητα και αυθαιρεσία για να μην ενοχλήσουν τους Τούρκους;

ΓΙΑΤΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΓΙΝΕ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΖΩΟ [ΑΠΟΣΜΑΣΜΑΤΑ]*

«*Ημασταν το πειραματοζώο*» δήλωσε στο περιοδικό «Time» το 2012 ο τέως πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου, ναι αυτός που είπε ότι διοικεί μια διεφθαρμένη χώρα και από το 2007 συζητούσε με το Στρος Καν για να έρθει το ΔΝΤ στην Ελλάδα. Ο ίδιος ο Στρος Καν πολύ αργότερα ομολόγησε *«Επιβάλλαμε επομένως, κατά τη γνώμη μου, στους Έλληνες μια πολιτική απολύτως ανυπόφορη, οι συνέπειες της οποίες είναι σήμερα τρομερές για την Ελλάδα»*.

Δεν ισχύει στην Ελλάδα ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. με τα μνημόνια, λέει κυνικά ένας από τους γκαουλάιτερ-επίτροπους της (ο Φιλανδός κ. Κατάινεν).

Αστική τάξη υπηρέτης ξένων συμφερόντων

Κανενός κυβερνητικού παράγοντα, φυσικά, δεν ιδρώνει τ' αυτί για όλ' αυτά. Κι' αυτό επειδή για την πολιτική και οικονομική ελίτ, δηλ. την άρχουσα τάξη, αυτό θεωρείται απόλυτα φυσιολογικό δηλ. το να υπηρετείς πιστά τους ξένους «προστάτες» και όχι την Ελλάδα και τους Έλληνες.[...]

Η επιλογή της ένταξής μας στην ΕΟΚ σήμαινε ότι η Ελλάδα έχασε το δικαίωμα να αναπτύσσεται αυτοδύναμα και να αποκτήσει αυτοτελείς παραγωγικές δομές. Καταδικάστηκε, δηλ., να παραμείνει ο οικονομικός παρίας των άλλων κοινωνικών χωρών.

Από τότε έως τώρα η εξάρτηση της άρχουσας τάξης βάθυνε.

Η ΕΟΚ και η μετεξέλιξή της η ΕΕ στηριζόταν μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 2000 πολιτικά στη Γαλλία και οικονομικά στη Γερμανία. Οι ΗΠΑ τους είχαν εκχώρησει την οικονομική επιρροή της χώρας διατηρώντας το γεωστρατηγικό έλεγχο της. Οι αντιθέσεις μεταξύ τους (ΗΠΑ-Βρετανίας, Γαλλίας, Γερμανίας) αντανακλούσαν και στις αντιθέσεις της εγχώριας πολιτικής ελίτ, ανάλογα με ποια ξένα συμφέροντα εκπροσωπούσε κάθε μερίδα της. Τις περισσότερες φορές, αν όχι όλες, τις πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας τις προκαλούσε η όξυνση των ξένων αντιθέσεων. Φαινόμενο μοναδικό για χώρα της Ευρώπης και, δυστυχώς, αποτελεί το βασικό «εργαλείο» ερμηνείας και ανάλυσης της εγχώριας πολιτικής κατάστασης.

Η εισαγωγή του, γερμανικών συμφερόντων, ευρώ στο τέλος της δεκαετίας του 1990 και η οικονομική κρίση που προκάλεσε η νεοφιλελεύθερη ακρίδα, με αποτέλεσμα την πιο θηριώδη ανακατανομή πλούτου υπέρ των τραπεζιτών και των άλλων αρπακτικών, που επέτεινε το ευρώ, ανέδειξε τη Γερμανία μόνη κυρίαρχη οικονομικά και πολιτικά στο χώρο της ΕΕ.

Εργο της άρχουσας τάξης ήταν η σκόπιμη, όπως τώρα αποδεικνύεται, καταστροφή της παραγωγής της χώρας μας μέσα στην ΕΟΚ-ΕΕ, για να ζούμε μόνο με δανεικά και να εξαρτόμαστε από τους «εταίρους». Ο επακόλουθος σκόπιμος υπερδανεισμός από τις τράπεζες των «προστατών» δημιούργησε τις προϋποθέσεις για την υποδούλωση της χώρας, αφού οι «εταίροι» ήταν βέβαιοι ότι με τους εγχώριους υποτακτικούς τους δε θα είχαν κανένα πρόβλημα. Ετσι «απαγόρευσαν» στις «αγορές», που ελέγχουν απόλυτα, να συνεχίσουν να μας δανείζουν και οδήγησαν τη χώρα στην εποχή της νέας κατοχής με τα μνημόνια τα οποία ασμένως αποδέχθηκαν οι εγχώριοι. Οι ΗΠΑ για να μην επιτρέψουν στη Γερμανία την πλήρη απομύζηση της περιουσίας και των πλουτοπαραγωγικών πόρων της χώρας και για να έχουν τον πρώτο λόγο στην παραγωγή των υδρογονανθράκων, συμμετέχουν στην διαβόητη τρόικα με το ΔΝΤ μετά από πρόσκληση, όπως προαναφέρθηκε, του δικού τους Γιωργάκη. Οι ΗΠΑ, όμως, δε θέλουν τη διάλυση της γερμανικής ευρωζώνης για να αποφύγουν νέο τραπεζικό κραχ (αναλυτικά στο Επίκαιρο άρθρο 25-6-2012 *«Η τιμωρία του πειραματοζώου φοβίζει τους τιμωρούς ;»*). Ετσι έστειλαν τους δικούς τους στην κυβέρνηση, δηλ. τα αμερικανάκια, όπως Γιωργάκης και Σαμαράς, στη Μέρκελ. Ιδιαίτερα ο Σαμαράς έκανε τη μεγαλύτερη κωλοτούμπα και από αντιμνημονιακός έγινε εν μία νυκτί ο πιο ακραίος μνημονιακός («ουδείς αναμαρτητός»). Ετσι και οι προσκείμενοι στις ΗΠΑ αντιμνημονιακοί (Τσίπρας, Καμμένος) στην αντιπολίτευση είναι και αυτοί, φυσικά, υπέρ της ευρωζώνης.

Το όραμα των νεοφιλελεύθερων

Μετά την οριστική κατάργηση του δυτικού παραγωγικού καπιταλιστικού προτύπου, όπου το κέρδος προερχόταν μόνο από την παραγωγή, επικράτησαν οι θεωρίες του μονεταρισμού που πρόσβευαν την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους, όπου όλες οι κοινωνικές παροχές να περιέλθουν στον ιδιωτικό τομέα, από την παιδεία και την υγεία μέχρι τις κοινωνικές ασφαλίσεις και τη σύνταξη. Η ύπαρξη φτωχών ή κοινωνικά μειονεκτούντων δεν είναι γι' αυτούς ζήτημα κοινωνικής αδικίας αλλά απλώς ατυχίας, η άρση της οποίας δεν είναι πάντως αρμοδιότητα του κράτους, μια που **η κοινωνική αποστολή του κεφαλαίου είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους(!)** Οι θεωρίες αυτές εφαρμόστηκαν στα μέσα της δεκαετίας του 1980 σε ΗΠΑ-Βρετανία (Ρήγκαν-Θάτσερ) και με θεσμικό όργανο τη Συναίτηση της Ουάσιγκτον (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τραπεζα, Υπ. Οικ. των ΗΠΑ), όπως αποκαλείται, θεμελιώθηκε στη Δύση η νεοφιλεύθερη παγκοσμιοποίηση. →

Αυτό ενεργοποιήθηκε μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και του ανατολικού συνασπισμού, που αποτελούσε το αντίπαλο δέος και δεν ευνοούσε έως τότε τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και του κράτους πρόνοιας στις δυτικές χώρες.

Το όραμα της Θάτσερ της δεκαετίας του 1980 για κοινωνίες των 2/3 που εργάζονται και 1/3 που είναι άνεργοι, στη σημερινή πραγματικότητα, σημαίνει ότι το 1/10 θα επιβιώνει και το 1/1000 θα πλουτίζει και θα άρχει, ενώ οι υπόλοιποι θα είναι τα «σκουπίδια της εφημερίας». Αυτά δεν έχουν ακόμη εφαρμοσθεί πλήρως στην Ευρώπη. Γι' αυτό βρήκαν την Ελλάδα για να την κάνουν το πρότυπο αυτό με βάση το οποίο ανάλογα μέτρα θα εφαρμοσθούν ή και εφαρμόζονται ήδη σε άλλες χώρες της ΕΕ. Αυτό θα καταστεί αναγκαίο στους νεοφιλελεύθερους με την μελλοντική εφαρμογή της φρικιαστικής για τους λαούς Διαντλαντικής Εταιρικής Σχέσης Εμπορίου και Επενδύσεων (ΤΤΙΡ) μεταξύ ΗΠΑ-ΕΕ (δες επίκαιρο κείμενο «εφιάλτης για την ανθρωπότητα η ΤΤΙΡ».

Ολ' αυτά παραπέμπουν στο όραμα του Χίτλερ, που φαίνεται να εφαρμόζεται πλήρως! «Τα μικρά κράτη πρέπει να εκλείψουν. Θα θεωρούνται στο μέλλον οι νέες αποικίες μας. Θα χρειαστούμε τους λαούς των μικρών κρατών να εργάζονται στις αποικίες μας, αλλά ως έθνη πρέπει να εκλείψουν». (Δες στα Δημοσιεύματα στην ιστοσελίδα μας «Γιατί μας εκδικούνται οι Γερμανοί» του Π. Λιάκου)

Η επιλογή της χώρας μας ως πειραματόζωου έγινε, επειδή, δυστυχώς για τον ελληνικό λαό, διαθέτει την πιο υποταγμένη και πειθήνια στους ξένους πολιτική ελίτ, που ακόμη και σε συνθήκες όπως οι σημερινές μπορούν, ακόμη, να την ανασυνθέτουν, για να απορροφά πολιτικά την αγανάκτηση και την οργή. [...]

Πρωτόγνωρα και βάρβαρα μέτρα επιβλήθηκαν στους Έλληνες

Η χώρα μας αποτελεί το πειραματόζωο όπου Γερμανία-ΗΠΑ εφαρμόζουν τα πιο ακραία μέτρα με στόχο την ακραία φτωχοποίηση, την παράδοση της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας στα νύχια τους, την αποδιάρθρωση και αποσύνθεση της κοινωνίας. Ιδιαίτερα οι ΗΠΑ αποσκοπούν με τον τρόπο αυτό να περιορίσουν τις αντιδράσεις, ώστε να «κλύσουν» προς όφελός τους, όπως πιστεύουν, τα εθνικά θέματα. [...] **Στόχος τους το ξεπούλημα των πλουτοπαραγωγικών πηγών μας και των δημόσιων υποδομών, η δημιουργία ελεύθερων οικονομικών ζωνών (ΕΟΖ) με οιονεί σκλάβους και ο απόλυτος πολιτικός και γεωστρατηγικός έλεγχος της χώρας με κυβερνήσεις-μαριονέτες.[...]**

-Έχουν κουρελιάσει το Σύνταγμα της χώρας [...]

-Έχουν υπονομεύσει την ίδια τη δημοκρατία [...]

Κατά καιρούς εμφανίζονται διάφοροι εκπρόσωποι των «δανειστών» και μας δουλεύουν με το να μας «συμπονοούν» για τα δεινά και τις θυσίες των Ελλήνων ή για τους «κλάθος πολλαπλασιαστές» του ΔΝΤ αλλά ταυτόχρονα μας προτρέπουν να συνεχίσουμε τις «μεταρρυθμίσεις» και τις θυσίες. **«Οι μεταρρυθμίσεις να γίνουν κτήμα του ελληνικού λαού» (!)** μας λέει η κ. Λαγκάρντ, δηλ. να τους πουλήσουμε τη χώρα, όπου οι Έλληνες θα ζουν σαν δούλοι

Ολα όσα έπραξαν ως τώρα δεν τους αρκούν. Θέλουν τη διαιώνιση της κατοχής, αφού οι υποτακτικές κυβερνήσεις, όποιες κι' αν είναι αυτές, όσο παραμένουμε στο ευρώ και την ΕΕ δε θα ανταχθούν στη συνέχιση του δανεισμού απ' αυτά τα αρπακτικά. Δε θέλουν ν' αφήσουν τη χώρα να ξεφύγει απ' τα νύχια τους εκβιάζοντας και απειλώντας τους Έλληνες με τις 10 πληγές του Φαραώ. [...] Προφανώς και δε θέλουν «κούρεμα» του δημόσιου χρέους, για να μας έχουν εσαεί αγκιστρωμένους και κατεχόμενους.

Υπάρχει λύση

Το ΑΣΚΕ έγκαιρα από το 2012 έχει διατυπώσει μια ολοκληρωμένη πρόταση εθνικής και κοινωνικής απελευθέρωσης από το άγος της παρούσας κατοχής, που περιέχεται στο κείμενο «ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ε» (Επίκαιρα κείμενα 14-2-2012 στην ιστοσελίδα μας). Ελάχιστα σήμερα μπορούμε να προσθέσουμε σ' αυτό, πέρα από το ότι **όσο δύσκολο κι αν φαίνεται το εγχείρημα** επειδή έως τώρα έχουν καταφέρει να τρομοκρατούν με τα δεινά που θα φέρει η αποχώρηση από την ευρωζώνη, **αν ο ελληνικός λαός αποφασίσει να απελευθερωθεί, θα αποδειχθεί ότι τίποτα δεν είναι πεπρωμένο, τίποτα δεν είναι απραγματοποίητο.** [Το πλήρες κείμενο έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα μας].

Αποκαλυπτήρια της σεπτής Τρόικας και του ... Βερολίνου

Μία από τις πιο αυστηρές απαιτήσεις της Τρόικας, δηλ. της Μέρκελ, είναι η κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ, για να αντικατασταθεί από διεθνή, δηλ. γερμανική, επιτροπή αποκρατικοποιήσεων εν Λουξεμβούργω (!), διότι, λέει, όλα τα αποκρατικοποιούμενα ακίνητα και λοιπά «πωλούνται» σε Έλληνες!!

Κύριε ελέησον! Μα, η σεπτή, επίσης, Κομισιόν δεν απέρριψε τις συμφωνίες με Ρωσικές και Αζέριες εταιρίες; Αυτές δεν είναι, δυστυχώς, Ελληνικές!

Τι γυρεύουν επιτέλους; Και τι είπε επ' αυτού ο κ. Δραγασάκης, στον οποίο διατύπωσε τα παράπονά του, προσφάτως, ο κ. Ασμουνσεν;

ΚΟΜΜΑΤΑ και ΕΚΛΟΓΕΣ είναι, πάντοτε, αλληλένδετα :

Στις τελευταίες ευρωεκλογές έλαβαν μέρος 43(!) κόμματα, από τα κυβερνητικά και ημικυβερνητικά μέχρι τους «ευρωπαϊούς πολίτες» του γερμανοκατέβατου Χατζημαρκάκη και την αγνώστου στόχευσης «Χριστοπιστία». Και ταυτόχρονα υπάρχουν πάμπολλα γνωστά ή, σχετικά, άγνωστα κόμματα, κινήσεις πολιτικές ή ομάδες, μικρές ή μεγαλύτερες, πολιτικοκοινωνικού προβληματισμού και δράσης, που δεν πήραν ή δεν παίρνουν μέρος σε εκλογές.

Ομως, θεωρητικά και γενικά κατ' αρχήν, όλοι αυτοί ασκούν πολιτική. Και πολιτική, όπου ισχύει η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, σημαίνει σύνολο δράσεων που στοχεύουν στην άσκηση εξουσίας, ή συμμετοχή σ' αυτήν ή, έστω, στον έμμεσο επηρεασμό αυτής, ώστε να υλοποιηθούν οι στόχοι, έστω και βαθμιαία, που έχουν θέσει αυτοί που την επιδιώκουν, οργανωμένοι σε κόμματα ή ομάδες, και προτείνουν προς έγκριση, μέσω εκλογών ή δημοψηφισμάτων, στην κοινωνία.

Η δράση των κομμάτων πρέπει να είναι κυρίως εκλογική :

Σε γενικές γραμμές και συνοπτικά θα μπορούσαν να ισχύουν τα κάτωθι:

Η συμμετοχή σε εκλογές και, μέσω αυτών, η ανάληψη ευθυνών εξουσίας αποτελεί ασφαλώς έναν από τους κύριους στόχους κάθε πολιτικού κόμματος, αλλά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αυτός είναι και ο κυριότερος λόγος ύπαρξής του. Αν γινόταν αποδεκτό κάτι τέτοιο, θα ήταν θεμιτή κάθε είδους ευκαιριακή σύμπραξη ετερόκλητων στοιχείων (επαγγελματιών της πολιτικής, συνδικαλιστών και οικονομικών παραγόντων) χωρίς ουσιώδες ιδεολογικό υπόβαθρο με σκοπό τη συμμετοχή τους στην κατανομή της εξουσίας. Αλλά τέτοιου είδους πολιτική συμπεριφορά έχουν μόνο όσοι επιδιώκουν τη συμμετοχή στην άσκηση εξουσίας για να αποκομίσουν ιδιωτικά οφέλη. Αντίθετα, όσοι επιδιώκουν μια ουσιαστική αλλαγή στη χώρα αντιλαμβάνονται ότι για να εδραιωθεί, πρέπει να αρχίσει από το λαό. Και αυτό είναι ασφαλώς πιο ουσιώδες και επιτακτικό από την καταμέτρηση της πολιτικής επιρροής, που γίνεται κάθε φορά με όρους άνισους για τα αντισυστημικά κόμματα. Γι' αυτό ένα πολιτικό κόμμα πρέπει να λειτουργεί, κυρίως αρχικά, ως παραγωγός πολιτικής σκέψης (think tank θα έλεγαν οι ξενομανείς), να είναι δηλαδή το κόμμα ένας πολιτικός οργανισμός που διαμορφώνει ιδέες για την πρόοδο του λαού και επιδιώκει να τις περάσει αυτούσιες ή παραλλαγμένες στο λαό. Όταν εδραιωθούν αυτές οι ιδέες στο λαό, θα είναι ζήτημα χρόνου και η ανάληψη της εξουσίας ή συμμετοχή σ' αυτήν ή, έστω έμμεσος επηρεα-

σμός της και, το σπουδαιότερο, δε θα είναι καθόλου εύκολη η οπισθοδρόμηση σε προηγούμενες πολιτικές καταστάσεις.

Μπορούν να ισχύουν αυτά στην Ελλάδα;

Ανακύπτουν όμως κάποια σοβαρά ερωτήματα για την ισχύ των παραπάνω, λόγω διεθνών και εσωτερικών συνθηκών.

«Παγκοσμιοποίηση»

Πολλοί σήμερα αναφέρονται στην παγκοσμιοποίηση ως σύγχρονο νομοτελειακό φαινόμενο. Ομως ο ισχυρισμός αυτός και η διαφήμισή του περίπου ως «νομοτελειακού» και «οικουμενικού» εμφανιζόταν, παρά την απουσία των σημερινών τεχνολογικών εξελίξεων και υπερεθνικών εταιριών(!), κάθε φορά που αναδύοταν μια μεγάλη δύναμη, που στηριζόταν στις μικρότερες χώρες και έθνη από τους εκάστοτε νενέκους σ' αυτές... Επί των ημερών μας υπήρξε η Αγγλική παγκοσμιοποίηση, η Σοβιετική, η Χιτλερική (με τις γνωστές καταλήξεις τους...) και τώρα η αμερικανική, με ουρά της την «ευρωπαϊκή», δηλ. τη γερμανική.

Σίγουρα η ισχύς τους είναι πεπερασμένη (νομοτελειακά!), όμως η επίδρασή τους στις μικρότερες χώρες ήταν και είναι σημαντική (εκτός των άλλων και) στην λειτουργία της Δημοκρατίας τους και ειδικά των κομμάτων, είτε με διείσδυση σ' αυτά είτε με κόμματα, κινήσεις και ΜΜΕ δικά τους, ανοικτά ή καλυμμένα.

Αυτό συμβαίνει και σήμερα και, ιδιαίτερα, στη χώρα μας.

Στη χώρα μας χειρότερες οι συνθήκες

Στην Ελλάδα τα πράγματα, η πολιτική ολοκλήρωση μαζί με την παραγωγική ανάπτυξη, είναι ακόμα χειρότερα, λόγω της ιδιότυπης απελευθέρωσής της και της καθιέρωσης πειραματικής(!) τριπλής «προστασίας» από την αρχή της νέας «ελεύθερης» ιστορίας της. Οι «προστάτες» μας απο τη μια δεν επέτρεψαν αυτόνομη οικονομική οργάνωση και ανάπτυξη, επιτρέποντας μόνο μεταπρατικές δραστηριότητες που δε θα έθιγαν τις δικές τους οικονομίες, και από την άλλη νόθευαν διαρκώς την πολιτική οργάνωση με εγκάθετες (μετά τη δολοφονία του Καποδίστρια) ή απόλυτα ελεγχόμενες ηγεσίες σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής, μέχρι και τις μέρες μας!

Έτσι δεν κατορθώθηκε σχεδόν ποτέ να σχηματισθούν ευδιάκριτες και αυτοσυνείδητες τάξεις, στρώματα, ακόμη και επαγγελματικές ενώσεις και συνακόλουθα ταξικά κόμματα, κινήσεις ή πολιτικές ομαδοποιήσεις, ανεξάρτητες από τις καθοδηγούμενες από τους προστάτες ηγεσίες της χώρας. Οι «προστάτες» στην πορεία άλλαζαν, αλλοιώνονταν ή μεταλλάσσονταν και ταυτόχρονα αυξάνο-

νταν, εξ'ού και η πληθώρα των πολιτικών (εξαρτημένων) σχηματισμών και των οργάνων – Μέσων πολιτικής καθοδήγησης του λαού. Και όποια από αυτά τα κόμματα (όχι πολλά, είναι αλήθεια) είναι αντισυστημικά, άρα προοδευτικής – σοσιαλιστικής κατεύθυνσης, και συνάμα πατριωτικά, π.χ. «η Χριστιανική Δημοκρατία», αντιμετωπίζουν άπειρα εμπόδια, πέρα από τα οικονομικά, διάδοσης, οπτικά και ακουστικά, και, ειδικότερα, εκλογικά.

Αποτέλεσμα : Στην Ελλάδα επιβεβαιώνεται πλήρως ο ορισμός της Πολιτικής ως τέχνης του να εξαπατάς τους λαούς. Και οι δικαιολογίες είναι πάντοτε οι ίδιες: Η πολυσυλλεκτικότητα (τότε γιατί την επιδιώκουν με κάθε τρόπο, αφού θα «εμποδίσουν» την εφαρμογή της κεντρικής πρότασης;..., που απαιτεί συμβιβασμούς!), ή «η καμμένη γη», που δεν την γνώριζαν, ή οι διάφορες τρόικες. Σε άλλα να συμφωνείς και να τα ψηφίζεις και άλλα ή και τα αντίθετα να εφαρμόζονται. Πρόσφατα παραδείγματα η εκλογική εντολή στα 1981, με μεγάλη πλειοψηφία, για αποχώρηση από την (τότε) ΕΟΚ, τα «λεφτά υπάρχουν» για μεγάλες παροχές,

στις εκλογές του 2009, με τα γνωστά ολέθρια αποτελέσματα, και, φοβόμαστε και απευχόμαστε, η ίδια τύχη, με ακόμη πιο ολέθρια αποτελέσματα, να περιμένει τις νέες υποσχέσεις στις προσεχείς εκλογές.

Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνει ποια τα άμεσα καθήκοντα

Το πρώτο και κύριο καθήκον όσων ειλικρινά και αξιόπιστα εννοούν τα όσα προτείνουν είναι με κάθε τρόπο (κείμενα, ανακοινώσεις, προκηρύξεις, αφίσες, ιστοσελίδες, συζητήσεις και εκδηλώσεις και, αν είναι δυνατόν, συμμετοχή σε εκλογές) ενημέρωση των ελλήνων πολιτών ότι σε μια χώρα υπό κατοχήν, εξάρτηση και με καθεστώς προτεκτοράτου **ΟΤΙΔΗΠΟΤΕ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ Η ΥΠΟΧΧΟΝΤΑΙ Η ΚΑΙ «ΑΠΕΙΛΟΥΝ» ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ ΗΓΕΣΙΕΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΠΡΩΤ' ΑΠ' ΟΛΑ Αγώνα για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση, άρα Αποχώρηση από κάθε λεόντεια δέσμευση και, πρώτιστα από Ε.Ε. και την ΟΝΕ της, ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ ΑΠΑΤΗ.**

Στον Αγώνα αυτόν μετέχει διαρκώς, σταθερά και ασυμβίβαστα το Α.Σ.Κ.Ε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΙΘΑΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Η μικρή διαφορά στα ποσοστά των δημοσκοπήσεων μεταξύ των δύο μεγαλύτερων κομμάτων ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ είναι «απορίας άξια», όσο κι αν αυτές οι δημοσκοπήσεις λειτουργούν ως μέσα χειραγώγησης, κυρίως, για την προώθηση συστημικών κατασκευασμάτων, όπως η Χ.Α. και το Ποτάμι. Πολύς κόσμος δεν μπορεί να καταλάβει πώς ύστερα από τον ορυμαγδό των αντεργατικών, αντιλαϊκών και φορομνηστικών μέτρων που πλήττουν μόνο τα χαμηλά και μεσαία κοινωνικά στρώματα, δεν έχουν εκτιναχτεί τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ και δεν έχουν καταποντιστεί της ΝΔ, μαζί με του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ, που ήδη έχουν τιμωρηθεί.

Τα μεγαλοστελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος του, ήδη φαίνονται να κατέχονται από την αλαζονεία της επικείμενης εξουσίας και δε δείχνουν να προβληματίζονται. **Γιατί άραγε φαίνονται τόσο σίγουροι ;**

Δεν πείθουν ότι θα σταματήσουν το άγος της νέας κατοχής

Πώς να τους εμπιστευτεί ο κόσμος, όταν εξαγγέλλουν κατάργηση των μνημονιακών δεσμεύσεων, κούρεμα του χρέους (αρχικά είχαν πει μονομερώς, μετά το αναίρεσαν), επαναδιαπραγμάτευση με τους εταίρους – δανειστές από μηδενική βάση κλπ, κλπ, **αλλά μέσα στο ευρώ και την ΕΕ της Γερμανίας,** που βάζει τους κανόνες του παιχνιδιού και μας έχει φέρει σ' αυτήν την κατάντια; **Οποιος δεν αντιτίθεται και δεν αμφισβητεί τους θεσμούς της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίη-**

σης, όπως είναι η ΕΕ και το ΔΝΤ στο τέλος θα τους υπηρετήσει.

«**Για να τελειώνουμε μια και καλή με αυτή την ανόητη και επικίνδυνη συζήτηση, εθνικό μας νόμισμα είναι το ευρώ. Είτε θέλουμε είτε δε θέλουμε... Το κόστος διάσωσης του λαού και της χώρας είναι πολύ μικρότερο από το κόστος της διάλυσης του ευρώ ή εξόδου μιας χώρας από την ευρωζώνη, που θα είναι ανυπολόγιστο»» μας είπε ο Τσίπρας κατά την επίσκεψή του στις ΗΠΑ («Καθημερινή» 25-1-2013) θυμίζοντας την Παπαρήγα όταν στις 30-5-2011 στον ΑΝΤ1 μας είπε ότι «η λύση έξω από το ευρώ και δραχμή στις παρούσες συνθήκες είναι καταστροφική». Εγινε πλέον σαφές και στους πιο αδαείς ότι οι Αμερικανοί «προστάτες» δεν επιτρέπουν στον Τσίπρα να φύγει από το ευρώ, το νόμισμα των κατακτητών.**

Πώς να τους εμπιστευτεί,

όταν η πολυγλωσσία με τα διάφορα ρεύματα, συνιστώσες και μεμονωμένα στελέχη, που ο καθένας έχει το δικό του θεό, δηλ. «προστάτη», εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, πετάει όποια κοτσάνα ή αποψη αντίθετη με την επίσημη θέση του κόμματος, ή άλλου στελέχους; Αυτό το βαφτίζουν δημοκρατία μέσα στο κόμμα, αλλά τελικά τι θα γίνει, όταν γίνουν κυβέρνηση; Το «έργο» αυτό το έχουμε ξαναδεί στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, όπου άλλα έλεγαν και άλλα έκαναν και κάθε στέλεχος εξέφραζε τα συμφέροντα των «προστατών» του.

Πώς να τους εμπιστευτεί,

(συνέχεια από τη σελ. 7)

όταν έχουν μαζέψει πολλά από τα ήδη δοκιμασμένα και διεφθαρμένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, τα οποία απλά βρήκαν στον ΣΥΡΙΖΑ το πολιτικό τους μέλλον που βούλιαζε από τη λαϊκή αγανάκτηση και κατακραυγή;

Πώς να τους εμπιστευτεί,

όταν πολλές ενέργειες του κόμματος είναι αντεθνικές και μερικών στελεχών του είναι από ανθελληνικές μέχρι προδοτικές και ξενόδουλες;

Τι να πρωτοθυμηθούμε;

Το ναι στο σχέδιο Ανάν του ΣΥΝ.

Το φόρο στους χριστιανούς για τη μισθοδοσία του κλήρου του Τ. Κουράκη.

Το σεσημασμένο Νάσο Θεοδωρίδη (της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κόμματος) που υποστηρίζει όποιον είναι εναντίον της Ελλάδας (όπως π.χ Καρντάκ τα Ιμια).

Τη βουλευτή Γαϊτάνη που στην εφημερίδα «Nona Makedonija» των Σκοπίων, αποκάλυψε την ΠΓΔΜ «Μακεδονία» και υποστηρίξε ότι πίσω από το θέμα της ονομασίας βρίσκεται η επέκταση της οικονομίας της Ελλάδας, κάνοντας λόγο για συμφέροντα Ελλήνων καπιταλιστών.

Τον υποψήφιο ευρωβουλευτή και καθηγητή του Παντείου Δ. Χριστόπουλο, που εναντιώθηκε στην υποψηφιότητα της ρομά Σαμπιχά, επειδή αγωνίζεται κατά της τουρκοποίησης των ομοφύλων της από το τουρκικό προξενείο, ενώ αυτός ο κύριος υποστηρίζει ότι η μουσουλμανική μειονότητα είναι «ένα ενιαίο συμπαγές τούρκικο πράμα». Παραδείγματα τέτοια, δυστυχώς, περισσεύουν.

Πώς να τους εμπιστευτεί,

όταν βλέπει τις συχνές επαφές του Τσίπρα αλλά και μεγαλοστελεχών του ΣΥΡΙΖΑ με αμερικανούς και γερμανοευρωπαίους αξιωματούχους κα-

Ε! όχι, μετά τη Γιάννα, υποψήφια για...

Πρόεδρος και η Ψαρούδα-Μπενάκη!

Μετά τη Γιάννα εμφανίσθηκε νέα υποψήφια, η κ. Άννα Ψαρούδα Μπενάκη. Ας θυμηθούμε τι εξεστόμισε κατά την πανηγυρική «ενθρόνιση», το 2005, του απερχόμενου Προέδρου, του επονομαζόμενου «Μνημονιακού»:

«Τα εθνικά σύνορα και ένα μέρος της εθνικής κυριαρχίας θα περιοριστούν χάριν της ειρήνης, της ευημερίας και της ασφάλειας στη διευρυμένη Ευρώπη, τα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη θα υποστούν μεταβολές, καθώς θα μπορούν να προστατεύονται και να παραβιάζονται από αρχές και εξουσίες πέραν των γνωστών και καθιερωμένων, και πάντως η δημοκρατία θα συναντήσει προκλήσεις και θα δοκιμαστεί από ενδεχόμενες νέες μορφές διακυβέρνησης»!!!

θώς και με εγχώριους μεγαλοαστούς. Αυτά κάθε άλλο παρά πείθουν πως μια κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα υπηρετήσει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και της χώρας. Την «αλλαγή» που ευαγγελίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ την έχει βιώσει οδυνηρά η ελληνική κοινωνία στο παρελθόν και με πολύ ευνοϊκότερες συνθήκες. Τα παχιά λόγια δεν πείθουν πλέον. **Παρ' όλα αυτά ο ελληνικός λαός δεν αντέχει άλλο την εξαθλίωση, τον εξανδραποδισμό και την έλθειψη στοιχειώδους εθνικής αξιοπρέπειας, που επιβάλλουν οι δανειστές-«εταίροι» μας, μέσω της δουλοπρεπούς συγκυβέρνησης ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και αυτό βέβαια, κάνει πολύ πιθανό, ότι πρώτο κόμμα στις επικείμενες εκλογές θα αναδειχθεί ο ΣΥΡΙΖΑ.**

Μακάρι να διαψευστούμε

Ομως τίποτα δεν πείθει ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα συγκρουστεί με τα αρπακτικά της τρόικας και δε θα συνεχίσει την ίδια πορεία στην οικονομία με τον μανδύα της νωπής εντολής και της «παραλαβής χάους και καμμένης γης». Στα εθνικά θέματα υπάρχει ο κίνδυνος να επικρατήσουν οι θέσεις των πιο ακραίων αντεθνικών στοιχείων που υπηρετούν ξένους στόχους. Ελλοχεύει, όμως, ο ακόμη μεγαλύτερος κίνδυνος από μία ενδεχόμενη αποτυχία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, δηλ. της βαθείας απογοήτευσης που θα κυριαρχήσει με συνέπεια την οπισθοδρόμηση και την επαναφορά μιας ακόμη πιο σκληρής νεοφιλελεύθερης κυβέρνησης για να ολοκληρώσει την καταστροφή της χώρας.

Λύση είναι μόνο η ενδυνάμωση κάθε φωνής αντίθετης με τους δυνάστες μας, κάθε φωνής που αγωνίζεται για την κοινωνική και εθνική απελευθέρωση της πατρίδας μας. Μέσα σ' αυτές, φυσικά, πάντα ήταν και θα είναι το ΑΣΚΕ.

Πρώτη νίκη Βαρθολομαίου κατά του ενιαίου της Ελλάδας

Ο κ. Λοβέρδος μετά τις πρωτοβουλίες (που δε θα εφαρμοσθούν φυσικά, «εθελοντές διδάσκοντες», ως νέος Δούκας (!), ίδρυση αλβανικών σχολείων· μήπως και πακιστανικά και νιγηριανικά και αφγανικά;) πρόλαβε δυστυχώς να «απελευθερώσει» την πατριαρχική Εκκλησία της Κρήτης από τα «δεσμά» της (υπόλοιπης, και με το συμπάθειο, κ. Βαρθολομαίε) Ελλάδας καταργώντας τη διάταξη που όριζε ότι ο αρχιεπίσκοπος Κρήτης επιλεγόταν ανάμεσα σε τρεις που προεπέλεγε το Υπουργείο [εθνικής] Παιδείας [και] Θρησκευμάτων. Θαύμα(!), η αρχή εγένετο...

Φαντάζεται κανείς τον ενθουσιασμό του Στέιτ Ντηπάρτμεντ, του Μητσοτάκη, του Βαρδινογιάννη, και λοιπών..., όχι πάντως (υποθέτουμε) και του σεβασμιώτατου κ. Ιερώνυμου.